

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

Príloha Radošinských novín

číslo 6

November 2006

Stavajte výchovu svojich detí na tom, čo sa osvedčilo u vás a čo vás stále privádza do chrámu: na ruženci a úcte k Božskému Srdcu.

/Homília na prvý piatok 6.10.06/

Na miestach, ktoré sú drahé nám všetkým

Kroky mnohých z nás v týchto dňoch smerujú na cintoríny. Hoci je to obvyčajne len pár krokov od rušnej ulice, tu panuje iná atmosféra. Ľudia, hoci ich je mnoho, sú iní ako „vonku“. Nikto sa neponáhľa, nie je nervózny.

Mnohí mlčky spomínajú. Strácajú pojem o čase. Zdá sa, že ten, ktorý odišiel, je tu, blízko. Bližšie, ako sa človek nazdáva. Sprítomňujú si ho: jeho hlas, konanie, prežitú chvíľu...

Iní stoja so zopätými rukami a ich ústa, a zaiste aj srdcia, vysielajú modlitby za tých, ktorí sú mŕtvi, a predsa žijú. Niektorí zas usilovne upravujú hrob: ukladajú kvety, vence, zapaľujú sviece.

Tak vyzerajú cintoríny v týchto dňoch. Vyzdobené, hýriace farbami, dojímavé, ale i vážne. Koľko lásky skrývajú nakopené vrstvy zeme! Zakryli srdcia, ktoré tu bili pre iných - pre nás. Pracovité ruky matky, ktorými nás hladila. Oči, v ktorých vyhasol jas. Tie krásne oči, ktoré nás starostlivo a s láskou preskúmali vždy, keď sme sa vrátili domov, či sme to ešte my, jej deti, neskazené, čisté. Aj mozočnaté ruky otca, ktorými nám krájal každodenný chlieb, ruky, ktoré nikdy neboli v nečinnosti, sa obrátili v prah. Tu si mnohí uvedomujeme, aký veľký dlh máme voči tým, ktorí nás predišli do večnosti. Koľko dobra sme zanedbali vo vzťahu k nim. Chceme im ho nahradiť aspoň takýmto spôsobom.

Áno, veľa je tu tých, ktorí ešte včera boli medzi nami a dnes sa ich domovom stal cintorín. Žeby tu skončili definitívne a navždy? Ich láska, dobrota, všetko šlachetné, o čo sa usilovali vo svojom živote skončilo tu? Nie! Všetko hovorí proti! To nie je možné! Žili len pre toto? Aký zmysel mal ich život?

Aby skončili pod niekoľko centimetrovou vrstvou zeme? Aj keď otázka večnosti sa modernému človeku zdá cudzia, nemyslí na ňu a nezaobrá sa ňou preto, lebo je príliš ponorený do života navonok, predsa tu cíti dotyk niečoho, čo presahuje pozemský život. Kríže, ktoré sú postavené nad väčšinou mohýl, sa nám snažia odpovedať na našu ľudskú neistotu a tápanie. Ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Ježiš dáva záruku blaženého života, ktorý nekončí. Preto sväté miesto - cintorín, miesto lásky, nie je len miestom dočasného odpočinku zosnulých. Je pre nás všetkých i miestom zastavenia sa a zamyslenia. Každý hrob akoby sa nám prihovoral: „To, čo ste vy, boli sme aj my, a to, čo sme my, budete aj vy.“

Zdroj: V. Judák: Myšlienky z éteru, spracovala: M. Bušíková

O č a k á v a m e

- November - mesiac, v ktorom môžeme získavať odpustky pre našich zosnulých.
- Vytvorenie spoločenstva koledníkov Dobrej noviny na pomoc misiám v Afrike v priebehu decembra.
- Pokračovanie v rekonštrukčných prácach farského kostola zmenou osvetlenia.
- Začiatok nového liturgického roka.

Konferencia Kráľovnej pokoja Spolku sv. Vincenta de Paul v Radošine

Pred šiestimi rokmi vznikla v Radošine Konferencia Kráľovnej pokoja Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku, čo vie len málo Radošičanov.

Spolok sv. Vincenta de Paul je nezisková, neštátna, apolitická organizácia laických dobrovoľníkov, ktorá svoje služby poskytuje bezplatne členmi pri farnostiach, v mestách, obciach, školách a v podnikoch.

Spolok založil v Paríži roku 1833 vysokoškolský študent práva **Frederik Ozanam**. Dnes Spolok sv. Vincenta pôsobí v 140 krajinách sveta, má 45 000 konferencií /tak sa nazývajú členské spoločenstvá/, v ktorých pracuje 700 tisíc neplatených laických členov.

Cieľom hnutia je charitatívna činnosť v najširšom slova zmysle. Cieľom je pomáhať odkázaným jednotlivcom či skupinám obyvateľstva v zdravotnej, sociálnej, ale i duchovnej oblasti, a to v akútnom či chronickom nedostatku. Členovia svoju činnosť zameriavajú na problémy v prostredí, v ktorom žijú, ktoré vidia a ktoré volajú po riešení.

V súčasnosti sa Konferencia Kráľovnej pokoja v Radošine zameriava na pravidelné stretanie a modlitby na rôzne úmysly. Veľmi by však potrebovala pomoc nielen rozšírením členskej základne zo súčasných šiestich členov /toľko sa ich stretáva, hoci evidovaných je desať/ aspoň na dvojnásobok, ale tiež pri získavaní informácií o potrebách spoluobčanov. Možno aj niekto z čitateľov prílohy má rodinného príslušníka alebo suseda či známeho, o ktorom vie, že by potreboval pomoc v duchu myšlienok sv. Vincenta, alebo by chcel vyvíjať humanitnú činnosť.

Informovať sa možno u predsedníčky konferencie Ing. Gabriely Krajčírovej, u nej možno tiež nahlásiť ľudí, ktorí potrebujú pomoc.

S použitím materiálov Spolku sv. Vincenta na Slovensku a materiálov konferencie v Radošine spracovala

-st-

**Keď sa modlíme za seba, vedie nás k tomu nutnosť.
Keď sa však modlíme za iných, vedie nás k tomu jedine láska.**

Sv. Bernard

Poznáme svoj kostol?

Na hlavnom oltári je dominantný obraz Svätej Trojice, ktorý je spomínaný v kronike už v roku 1630. V čase tureckého nebezpečenstva bol kostol vyrabovaný, zostal v ňom iba hlavný oltár Sv. Trojice a dva spustošené bočné oltáre. V roku 1681 nitriansky biskup a uhorský kancelár Ján Gubašoci dal vyhotoviť medzi dvojicami obĺých stĺpov oltárny obraz Svätej Trojice. V roku 1703 bol zrenovovaný a kompletne zreštaurovaný bol hlavný oltár v r. 1948.

Najsvätejšia Trojica- naše spoločenstvo s Bohom.

Keď sa prežehnávame V mene Otca i Syna i Ducha Svätého, vyznávame najväčšie tajomstvo našej viery – Najsvätejšiu Trojicu. Zásluhou Ježiša Krista žijeme v spoločenstve Troch Božských osôb. Od krstu sme deti nebeského Otca, bratia a sestry Božieho Syna - Ježiša a chrám Ducha Svätého. Každá Božská osoba je pravý Boh, ale spolu sú iba jediný Boh. Je to veľké tajomstvo, ktoré nemôžeme pochopiť. Pokorne ho veríme, lebo nám ho zjavil Boží Syn.

Obraz Najsvätejšej Trojice na hlavnom oltári farského kostola.

Sv. Jozef - opora rodín, svätec aj do dnešnej doby.

Na ľavom bočnom oltári je obraz znázorňujúci smrť sv. Jozefa a socha sv. Jozefa s dieťaťom Ježišom.

Pôvod mena je z hebrejského „Jóseph“, čo znamená „Boh pridá“. Cirkvi mu pripisuje titul: „Ženích Panny Márie, pestún Ježišov a hlava sv. Rodiny“.

O sv. Jozefovi, pestúnovi Pána Ježiša, píše iba evanjelista sv. Matúš a sv. Lukáš.

Posledná zmienka o sv. Jozefovi je, keď hľadá dvanásťročného Ježiša, ktorý sedel v chráme uprostred učiteľov, počúval ich a dával im otázky. V evanjeliách či iných novozákonných kni-

Socha sv. Jozefa na bočnom oltári kostola a obraz zomierajúceho sv. Jozefa s Pánom Ježišom a Pannou Máriou v pozadí za sochou.

hách sa nám nezanechalo ani jediné jeho slovo. Evanjelisti sa o ňom zmieňujú veľmi stručne. Predsa jeho život charakterizuje sv. Matúš výrazom „muž spravodlivý“ (Mt 1, 19), je bohabojný a plný činnosti vo vzťahu k Bohu a ľuďom.

Byť spravodlivý podľa morálneho chápania znamená *suum cuique* – každému dať, čo mu patrí. Či je to vo vzťahu k sebe samému, k Bohu, k rodine, k ľudskej spoločnosti i k práci.

Sv. Jozef bez váhania plní Božiu vôľu a s úctou prijíma Máriu do svojho domu, vydáva sa na nebezpečnú cestu do Egypta, aby zachránil dieťa pred Herodesom. Vracia sa naspäť do Nazareta, hľadá Ježiša v chráme a vidí v ňom Spasiteľa sveta. Jozef potreboval hlbokú vieru, ktorá sa neustále živí utrpením a zoceľuje úzkosťami.

Bezradnosť ohľadne tajomného Máriinho materstva, veľká bieda a chudoba v Betleheme, ťažkosti pri úteku do Egypta, návrat do Judey a cesta do Galileje, to všetko boli cesty, skúšky jeho viery. Čestne a spravodlivo získava každodenný chlieb pre seba i rodinu. Všetko koná v tichosti, ktorá je výrečnejšia než akákoľvek reč. To je poslušnosť viery, s ktorou sa človek odovzdáva Bohu celý a slobodný. Život sv. Jozefa, v ktorom vykonal dôležité poslanie, je pre nás veľkým vzorom. Boh nás nepovoláva k veľkým skúškam, ale k tomu, aby sme pokorne a s dôverou plnili svoje každodenné povinnosti.

V ikonografii je zobrazený sv. Jozef s dieťaťom Ježišom na rukách a s ľaliou, alebo tesárskym náradím.

Je **patrónom** remeselníkov a tesárov. Pápež Pius IX. ho v roku 1870 ustanovil za **patróna** celej Cirkvi.

Zdroj: J. Škantár a kol.

Náš život s Kristom

J. Heyduk: Sv. cirkevného roku

Spracovala: M. Bušíková

JAZYKY LÁSKY

Každá spoločnosť má záujem o to, aby v nej vyrastali šťastné, zdravé, veselé a spokojné deti, ktoré sú zárukou zdravého vývoja spoločnosti aj v budúcnosti. Takéto deti potrebujú harmonický domov – rodinu, ktorá im poskytne zázemie v časoch ich búrlivého vývoja, ktorá ich usmerní na krížovatkách života, v čase nepriazne počúka boľáčky a hlavne naplní citom lásky ich srdiečka prahnúce po nej.

Dokážu naplniť citové potreby svojich detí rodičia – manželia, ak ich spolužitie občas predstavuje mínové pole alebo vyprahnutú krajinu? Koľko je asi v Radošine spokojných manželstiev, ktoré dokážu byť hniezdami lásky? Dnešné uponáhľané časy skutočne neprajú harmonizácii vzťahov v rodinách a pozitívne príklady pekného spolužitia sa veru v médiách „nepretriasajú“. Preto môže vzniknúť dojem, že ani nie sú „in“. Každodennými útokmi na rodinu akoby médiá chceli presvedčiť o zastaranosti tejto inštitúcie. Možno práve vďaka takýmto nesprávnym názorom žijú mnohí mladí tzv. „manželstvá na skúšku“. Čo je nielen divné, ale vo svojej podstate aj nelogické. Podobajú sa malému chlapcovi, ktorý na ockovu otázku, či sú všetky zápalky v škatulke dobré, odpovedá, že áno. „Ako to môžeš vedieť?“ pýta sa ocko. „Veď som ich už všetky vyskúšal,“ pochváli sa. Ich manželstvá sa zase podobajú tým „vyskúšaným“ zápalkám.

Psychológovia poukazujú na to, že muži a ženy sa navzájom menej vážia – vytráca sa vzájomná úcta v rodinách. Pán Ježiš hovorí, aby sme sa navzájom milovali, ba dokonca aby sme milovali svojich nepriateľov. Ale aké je to ťažké. Ako potrebujeme mať všetko rozmenené na drobné, aby sme čosi pochopili. Aké je ťažké odpustiť a dobre robiť tým, ktorí nás zranili a ako veľmi bolí zranenie od tých najbližších..

A možno nás ani nechceli zraniť a všetko je iba nedorozumenie. Nedorozumenie, ktoré môže byť spôsobené napríklad tým, že hovoríme rozličnými jazykmi. Tak o tom píše Gary Chapman v knihe Pět jazyků lásky, o myšlienky ktorej by som sa s vami chcela podeliť. Podľa neho u manželov často dochádza k nedorozumeniam a neskôr až k ochladeniu vzťahu preto, lebo každý z nich hovorí akoby inou rečou, iným jazykom lásky, ktorému nerozumieme, kým sa ho vedome nenaučíme používať. Preto by sa manželia mali vo vlastnom záujme učiť jazyku lásky toho druhého.

Ing. Eva Rolincová

Aké sú to jazyky a ako ich používať, si povieme v budúcom čísle.

Na záver – zhrnutie :

- Manželstvo „na skúšku“ je nielen divné, ale aj nelogické.
- Spolužitie rodičov občas predstavuje mínové pole alebo vyprahnutú krajinu.
- Častou príčinou nezhôd v manželstve je nedorozumenie, ktoré je spôsobené napr. aj tým, že každý hovoríme iným jazykom.
- Deti potrebujú harmonický domov – rodinu, ktorá im poskytne zázemie v časoch ich búrlivého rozvoja.

DETSKÁ RUBRIKA

Očakávanie

Poznáte to slovíčko? Verím, že áno, veď stále niečo očakávame - na začiatku školského roka ďalšie prázdniny, po diktáte dobrú známku, na meniny či narodeniny darček ...

Čo však očakávame od seba a čo od Boha? Prežívame dni, ktoré sú vyjadrením nášho očakávania – modlíme sa za zomrelých vo viere, že dosiahli nebo. Slová „svetlo večné nech im svieti“ sú vyjadrením viery, že Pán Ježiš je Svetlo, ktoré chceme raz aj my uzrieť. Je tým svetlom, ktoré svieti v tme a záleží na nás, či sa tá tma osvetlí alebo nie. Píše o tom aj evanjelista sv. Ján – Jn1, 1-16. Jeho slová sú vyjadrením čakania na Mesiáša.

Pomaly sa blížime ku koncu liturgického roka a začneme nový. Začiatkom je **ADVENT** a toto slovíčko tiež znamená očakávanie. **Čo očakávame, na čo sa to pripravujeme?**

Ako veriaci nemáme skončiť pri radosi zo sladkostí či darčiekov, Tie sú pekným vyjadrením lásky medzi členmi rodiny navzájom. **Najväčším darom však je Boží Syn.** V jednej piesni sa spieva:

„Boh nám Syna dal, od Otca k nám prišiel jediný Syn...
také dary my, ľudia, dávať zvykom sme nemali –
od Otca darom jeho vlastný život sme dostali.“

Na prijatie veľkého daru sa treba pripraviť. Prijatí Ježiša môžeme len do pripraveného srdca. A na to nám slúži

celé obdobie adventu = prípravy, očakávania.

Možno je dobré trochu o tom porozmýšľať a prísť na odpovede nasledujúcich otázok:

1. Čo je charakteristické pre advent?
2. Ktorú adventnú nedeľu označujeme „Letare“ a čo to znamená?
3. Ako voláme ranné sväté omše v advente?
4. Ako sa volal rímsky cisár a sýrsky správca v čase Ježišovho narodenia? /Lk 2,1-2/

Odmenu za odpovede je vždy dobrý pocit, no môže to byť i nejaká drobnosť pripravená pre **troch** z vás. Odpovede s menom a triedou vhoďte do škatule pri lavičkách, na ktorých sedíte vo farskom kostole, alebo popros kamaráta či kamarátku, ak chodíte do iného ako farského kostola. Odpovede čakáme najneskôr na 1. adventnú nedeľu /3.12./

Akr.

Misie a my deti

Október je mesiac modlitby ruženca. Aj nás deti pán farár zapojil do projektu. Máme za úlohu modliť sa každý týždeň za iný svetadiel. Stačí jeden desiatok denne. Prvý týždeň sme sa modlili za Afriku a černochovo. Druhý týždeň za Ameriku a jej obyvateľov. Tretí týždeň za Európu, a tým vlastne aj za nás. Štvrtý týždeň za Austráliu a ľudí, ktorí v nej bývajú. Ešte sa máme pomodliť za Áziu a jej obyvateľov. V modlitbách prosíme o dary hmotné i duchovné.

Lenka Vatrsková

DOBRÁ NOVINA – čo to je

Je to verejná zbierka povolená Ministerstvom vnútra SR za účelom podpory humanitárnych, charitatívnych, sociálnych a rozvojových projektov v krajinách tzv. tretieho sveta. Dobrá novina chce dať nádej tým, ktorí sa **bez vlastného pričinenia** stali obeťmi chudoby.

Zbierka sa bude u nás konať formou „vykoledovania“ finančných príspevkov, čiže budú utvorené skupiny koledníkov z detí, ktoré v určenom čase podľa pravidiel organizátorov navštívia rodiny a príspevky budú odoslané na ústredie Dobrej noviny a použité na rôzne rozvojové projekty pre tých najbiednejších.

Na Slovensku sa vlni zapojilo 987 farností, 24 890 koledníkov a „vykoledovali“ 12,041.970,- Sk. Za tieto peniaze vyrástli v Afrike mnohé školy, bolo zabezpečené zdravotné ošetrovanie, voda, základné potraviny a pod.

Zdroj: Podajme ruku deťom

eRko – Dobrá novina Bratislava

Čriepky z detstva – 8. časť

Po rokoch napätia, strachu a neistoty zavládla časom na našom pracovisku pomerne pokojná atmosféra, a to vďaka vzájomnej snahe o súdržnosť a solidaritu. Iba jedna príhoda znovu trochu rozčerila (aj keď nepochopiteľne) ideologickú hladinu a utišila ju prekvapujúco kolegyňa, ktorá sa ako veriaca nevelmi prejavovala.

Na tragické udalosti sa nezabúda, najmä na také nie, v ktorých jasne cítiť Božiu pomoc. Dvoch bratov, žiakov školy, zrazil na motocykli vlak. Koleso ich motorky zachytil schodík posledného vozňa. Starší, naoko menej zranený a silný chlapec, zakrátko po udalosti zomrel. O rok mladší brat s ťažko poranenou hlavou a početnými zlomeninami mal len malú nádej na prežitie. A predsa – po viacerých operáciách sa vrátil domov, aj keď s veľkými postihnutiami. Smutne sa nás dotkla táto tragédia.

Na pohrebe staršieho, ktorý sa konal pár dní po tragédii, sa zúčastnilo množstvo ľudí, súcitiacich s nešťastnými rodičmi. Pohreb viedol významný duchovný predstavený, pozvaný

miestnym kňazom. Napriek upozorneniam, že obrady budú cirkevné a učitelia sa na ňom teda nemajú zúčastniť, sa ani oni nedali odradiť. Veď dá sa to vôbec? Okrem toho vzťahy s touto rodinou boli nám mnohým blízke a spolupráca s nimi veľmi dobrá. Matke to veľmi dobre padlo, keď nás videla. Na druhý deň ráno nastali problémy, v ktorých veľkú odvahu a ľudskosť ukázala spomínaná kolegyňa. Zaujímavejší však je osud, ktorý sa tak kruto zahral s bratmi.

Do nešťastím postihnutej rodiny pribudol zakrátko nový člen – chlapec – a dostal meno svojho nebohého brata. Mladší sa asi po rok trvajúcej liečbe a rehabilitáciách vrátil k nám, aj keď ho spočiatku rodičia vozievali na vozíku. Neskôr zvládol bicykel a v učení sa tak usiloval, že zakrátko dobehol všetko zameškané. Po skončení základnej školy pokračoval na lesníckej škole a keď dospel, oženil sa a v súčasnosti je aj on otcom rodiny. No povedzte, nie je to zázrak? Nie je to dôkaz Božej pomoci?

-om-

Správy zo života farnosti

- V prvej polovici septembra bola dokončená rekonštrukcia predsiene farského kostola. Vhodná dlažba veľmi dobre ladí s jeho vekom. Výborné osvetlenie vytvára pri odchode z kostola vo večerných hodinách dojem naplnenia sa svetlom, preto sa veriaci stotožňujú s názorom, že aj interiér kostola by si zaslúžil takéto osvetlenie. V dňoch uzávierky už boli v kostole namontované nové krištáľové lustre a obnovili tak zase kúsok z krásneho historického vzhľadu nášho farského kostola.
- V čase výročia vysviacky farského kostola – od 16. do 22. septembra, bol kostol na znak poďakovania za úrodu vyzdobený plodmi zeme podľa tradície Novobančanov.
- V dňoch 25. – 29. septembra prešli renováciou vnútorné steny filiálneho kostola v Bzinciach. Pôvodnú bielu farbu nahradila krémová a fialová. Maľovanie sa uskutočnilo za pomoci sponzorov, ale na konečných úpravách sa prácou podieľali aj farníci zo Bzínec. /mm/
- V priebehu mesiaca októbra sa dvakrát týždenne predmodlievali v kostole ruženec deti zo Základnej školy.
- Pätnásť detí prihlásených na náboženskú výchovu sa zapojilo do modlitby za svetiadly na farebnom – misijnom ruženci.
- V priebehu misijného mesiaca októbra viaceré deti vyjadrili solidaritu s chudobnými vo svete nosením bieleho náramka, ktorý má symbolicky oslaviť bohaté krajiny, aby pomohli extrémne chudobným africkým krajinám.
- V predposledný októbrový týždeň oslavovali päťdesiat rokov spoločného života dva manželské páry. Nie často sa to stáva a len málokomu sa to podarí. Pri tejto príležitosti odslúžil vdp. Havran každému páru slávnostnú svätú omšu, ktorá sa osobitne veno-

vala im a páry si obnovili manželské sľuby.

- V dňoch 6.10.2006 až 8.10.2006 sa v obci Veľké Ripňany miestna časť Behynce uskutočnili oslavy 850. výročia prvej písomnej zmienky o obci. V piatok 6.10.2006 boli na slávnosti v miestnom kultúrnom dome ocenení rodáci, ktorí sa zaslúžili o rozvoj obce. Pri tejto príležitosti bolo udelené čestné občianstvo aj PaedDr. Stanislavovi Šípošovi, ktorý bol administrátorom v našej farnosti v rokoch 1983 až 2001. Všetkých veľmi potešil svojou prítomnosťou. Sobota 7.10.2006 bola venovaná hrám, súťažiam pre deti a zábave. V nedeľu 8.10.2006 bola slávnostná svätá omša pri príležitosti výročia vysviacky kostola, na ktorej p. farár PaedDr. Ľubomír Havran vysvetlil symboly obce (insígnie, erb a vlajku) a monografiu, ktorá zachytáva históriu obce až po súčasnosť. /var./

- 1. novembra sa početní veriaci v popoludňajších hodinách zhromaždili na miestnom cintoríne v Radošine a spolu s p. farárom sa pomodlili pobožnosť za duše zosnulých. Potom navštívili hroby svojich zosnulých príbuzných, aby si ich uctili spomienkou a návštevou miesta ich posledného odpočinku.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

NOVEMBER

Všeobecný: **Aby sa všade vo svete skončili všetky formy terorizmu.**

Misijný: **Aby sa úsilím veriacich spolu so živými silami spoločnosti prelomili nové a staré putá, ktoré bránia rozvoju afrického kontinentu.**

Úmysel KBS: „Na dušičky spomínajme, z očistca im pomáhajme.“ **Zvlášť im pomáhajme v mesiaci novembri získavaním úplných odpustkov.**

VOYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne: Okrem nedele, pol hodiny pred svätou omšou vo farskom kostole.

K prvému piatku:

V Radošine v pondelok a utorok od 15,30 do 17,00 h, v piatok od 8,00 do 9,00 h a od 14,00 do 15,30 h.

V Behynciach v stredu od 15,30 do 17,00 h.

V Bzinciach vo štvrtok od 15,30 do 17,00 h.

ADORÁCIA

Každý prvý piatok v mesiaci, vo farskom kostole v Radošine, od 8,00 do 17,00 hod.

KATECHÉZA

Sviatosť krstu. Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním osobne /alebo telefonicky/.

Sviatosť manželstva. Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatostí. Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, prípadne ostatných sviatostí, trvá dva roky.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

NOVEMBER

11. Svätého Martina z Tours, biskupa	Spomienka
21. Obetovanie Panny Márie	Spomienka
26. KRISTA KRÁLA	SLÁVNOSŤ
30. Svätého Ondreja, apoštola	Sviatok

DECEMBER

6. Sv. Mikuláša, biskupa	Spomienka
8. NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE	SLÁVNOSŤ
13. Sv. Lucie, panny a mučenice	Spomienka
25. NARODENIE PÁNA	SLÁVNOSŤ
26. Sv. Štefana, prvého mučeníka	Sviatok
27. Sv. Jána, apoštola a evanjelistu	Sviatok
28. Sv. Neviniatok, mučeníkov	Sviatok
31. Sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa	Sviatok